

7. desember 2012

Først publisert i

Dagens Næringsliv 4. desember

Fakta, skjønn og politikk

Mitt innlegg i Dagens Næringsliv 28. november fikk et tilsvarende fra Morten Kinander 1. desember. Mitt avsluttende innlegg i DN 4. desember gjengis nedenfor.

Morten Kinanders innlegg i DN 1. desember er oppklarende. Han er enig i at "vi trenger en riksrevisjon som avdekker kritikkverdige forhold i forvaltningen". Jeg legger i det han skriver at han er enig i at det skal gjennomføres forvaltningsrevisjon. Han mener videre at Riksrevisjonen må begrense seg til å legge frem fakta, og ikke "oppføre seg som en uavhengig politisk overdommer". Prinsipielt er jeg enig i det, men prinsippfasthet løser ikke problemet fordi det ofte vil være delte meninger om hvor grensen går mellom "bare" fakta, og fakta som innebærer kritikk. Noen vil til og med hevde at selve valget av tema for undersøkelse er "politisk", når resultatet av undersøkelsen er ubeleilig for dem. Det blir skjønnsmessige vurderinger. Og min vurdering av Riksrevisjonens skjønn og praksis er åpenbart mer positiv enn kritikernes bedømmelse.

Når det gjelder Riksrevisjonens offentlige presentasjon av sine "funn" er jeg enig i at den muntlige stilen til tider kan oppfattes unødig belastende (i motsetning til de skriftlige rapportene). Men dette er en detalj som ikke må forvirre hovedproblemstillingen. Kinanders forslag om at Riksrevisjonen bare skal formidle sine rapporter til Stortinget, og ikke gjennom pressekonferanser til offentligheten, er jeg ikke enig i. I praksis er det jo slik at Stortingets interesse for spørsmål av denne typen først oppstår når mediene tar sakene opp.

Riksrevisjonen lider av kompetansesvikt, hevdes det. Dette er en alvorlig påstand som imidlertid ingen har belagt med begrunnende eksempler. Antydningene har vært av typen rallykjøreren som blir tatt for råkjøring på motorveien og freser til politiet at "dere har ikke peiling på rallykjøring".

T